

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अयं ऋत्विक्कादिगुणहीनोऽपि पंक्तिपावन एवेत्याह अन्वृत्तिगिति ॥ ३८ ॥ ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञात इति ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञेय एव सनत्त्वृत्विक्केनानुपाध्यायत्वेनोपेक्षणीयः यतः संपत्त्या दुष्कृतं हरति अननुज्ञात इति पाठे भिमानवशादननुज्ञातोपीति ज्ञेयं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मित्रमेव प्रधानं न योग्यत्वादिकं येषु तानि मित्रेष्वपि योग्यता चेत्तत्परित्यागे दोष एवेति भावः ॥ ४१ ॥ श्राद्धेन निमित्तेन संगतानि

अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च ॥ यावदेते प्रपश्यंति पंक्त्यास्तावत्पुनंत्युत ॥ ३६ ॥ ततो हि पावनात्पंक्त्याः पंक्तिपावन उच्यते ॥ क्रोशादर्थतृतीयाच्च पावयेदे कएव हि ॥ ३७ ॥ ब्रह्मदेयानुसंतान इति ब्रह्मविदो विदुः ॥ अन्वृत्तिगनुपाध्यायः स चेदग्रासनं व्रजेत् ॥ ३८ ॥ ऋत्विग्भिरभ्यनुज्ञातः पंक्त्या हरति दुष्कृतं ॥ अथ चेद्वेद वित्सर्वैः पंक्तिदोषैर्विवर्जितः ॥ ३९ ॥ न च स्यात्पतितो राजस्यंक्तिपावन एव सः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन परीक्ष्यामंत्रयेद्विजान् ॥ ४० ॥ स्वकर्मनिरतानन्यान्कुले जाता न्यदुश्रुतान् ॥ यस्य मित्रप्रधानानि श्राद्धानि च हवींषि च ॥ न प्रीणंति पितृन् देवान् स्वर्गं च न स गच्छति ॥ ४१ ॥ यश्च श्राद्धे कुरुते संगतानि न देवयानेन पथा स या ति ॥ सर्वैर्मुक्तः पिप्पलं बंधनाद्वा स्वर्गाल्लोकाश्च्यवते श्राद्धमित्रः ॥ ४२ ॥ तस्मान्मित्रं श्राद्धं कृत्वा द्रियेत दद्यान्मित्रेभ्यः संग्रहार्थं धनानि ॥ यन्मन्यते नैव शत्रुं न मि त्रं तं मध्यस्थं भोजयेद्द्वयकव्ये ॥ ४३ ॥ यथोषरे बीजमुत्तरोहेन चावसा प्राप्नुयाद्बीजभागं ॥ एवं श्राद्धं भुक्तमनर्हमाणैर्न चेहनामुत्र फलं ददाति ॥ ४४ ॥ ब्राह्म णोऽन्यनधीयानस्तृणाग्निरिव शाम्यति ॥ तस्मै श्राद्धं न दातव्यं न हि भस्म निहूयते ॥ ४५ ॥ संभोजनीनामपि शाचदक्षिणासानैव देवान्न पितृनुपैति ॥ इहैव सा भ्राम्यति हीनपुण्याशालांतरे गौरिव नष्टवत्सा ॥ ४६ ॥ यथा ग्नौ शांते घृतमाजुहोति तन्नैव देवान्न पितृनुपैति ॥ तथा दत्तं न र्तने गायने च यांचानृते दक्षिणामावृ चरंति युधिष्ठिरा निश्चिताः सर्वधर्मज्ञास्तान् देवा ब्राह्मणान् विदुः ॥ ४७ ॥ स्वाध्यायनिष्ठा ऋषयो ज्ञाननिष्ठास्तथैव च ॥ तपोनिष्ठाश्च बोद्धव्याः कर्मनिष्ठाश्च भारत ॥ ४८ ॥ कव्यानिज्ञाननिष्ठेभ्यः प्रतिष्ठाप्यानि भारत ॥ तत्र ये ब्राह्मणान्केचिन्न निंदंति हितेनराः ॥ ४९ ॥ ये तु निंदंति जल्पेषु न तां छाद्देषु भोजयेत् ॥ ब्राह्मणानि दिताराजह्न्युस्त्रैपुरुषं कुलं ॥ ५० ॥ वैखानसानां वचनमृषीणां श्रूयते नृप ॥ दूरादेव परीक्षेत ब्राह्मणान्वेदपारगान् ॥ ५१ ॥

सख्यानि पिप्पलं बंधनाद्वा बंधनादिव कर्मफलोपनिबंधनभूतात्स्वर्गाश्च्यवते तत्र न गच्छतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ संभोजनी अन्योन्यं दीयमाना सा पिशाचदक्षिणा पिशाचदानतुल्या पिशाचाः स्व स्य भोजकाय भोजयंति तद्वत् ॥ ४६ ॥ यांचदक्षिणां अन्वृते अपात्रे आवृणोति त्रयच्छति आपृष्ट इति सुपठं ॥ ४७ ॥ न भुनक्ति न पालयति आघातिनी हंत्री ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥